

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев2 1150/2015
08.07.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Лидије Ђукић и Божицара Вујичића, чланова већа, у правној ствари тужиоца М.Ј. из Н.Б., чији је пуномоћник З.П., адвокат из Б., против туженог Јавног радиодифузног предузећа „Студио Б“ из Београда, чији је пуномоћник В.С., адвокат из Б., ради поништаја одлуке о распоређивању, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2150/14 од 04.02.2015. године, у седници одржаној 08.07.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2150/14 од 04.02.2015. године.

Образложење

Пресудом Трећег општинског суда у Београду П1 111/2001 од 05.04.2001. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца, па је поништено решење туженог број 71 од 13.02.2001. године, којим је тужилац распоређен на радно место помоћника уредника продукције маркетинга и обавезан је тужени да тужиоца распореди на послове који одговарају његовој стручној спреми, знању и способностима. Ставом другим изреке, одбијен је предлог тужиоца за одређивање привремене мере. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 10.000,00 динара. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2150/14 од 04.02.2015. године, ставом првим изреке, дозвољено је понављање поступка и укинута решење Окружног суда у Београду Гж1 891/2001 од 13.06.2001. године. Ставом другим изреке, потврђена је првостепена пресуда у делу става првог изреке за поништај, ставу трећем и четвртном изреке, а жалба туженог је одбијена, као неоснована. Ставом трећим изреке, укинута је првостепена пресуда у преосталом делу става првог изреке који се односи на распоред и одбачена је тужба тужиоца да се обавезе тужени да тужиоца распореди на послове који одговарају његовој стручној спреми, знању и способностима.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужилац је поднео одговор на ревизију туженог.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 401. став 2. тачка 5. ЗПП („Службени гласник РС“, број 125/04 ... 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11), а у вези члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари је поднета 27.02.2001. године, ради поништаја решења о распоређивању радника. Вредност предмета спора није означена у тужби, нити је вредност спора утврђена током поступка, а не може се утврдити ни на основу одређене или наплаћене судске таксе.

Према природи тражене правне заштите, ова парница спада у парнице из радних спорова. Међутим, одредбом члана 439. Закона о парничном поступку, прописано је да је у парницама из радних спорова ревизија дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим о допуштености овог правног лека, према вредности спора.

Наиме, правноснажна другостепена одлука која се побија ревизијом донета је 04.02.2015. године. Закон о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 55/14), ступио је на снагу 31.05.2014. године, односно пре правноснажног окончања поступка у овој правној ствари.

Одредбом члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 55/14), прописано је да је ревизија дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, а који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона.

У конкретном случају, иако тужилац тражи заштиту права из радног односа, не ради се о парници из радних спорова у смислу члана 439. ЗПП (код којих је ревизија увек дозвољена), јер предмет тражене правне заштите је поништај решења о распоређивању, а како у току поступка није означена, нити утврђена вредност предмета спора, нити се она може утврдити на основу одређене или наплаћене судске таксе, због чега је Врховни касациони суд нашао да је ревизија туженог недозвољена.

На основу члана 404. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Весна Поповић,с.р.**